

Ak chceme rozšliapávať hlavu hada, nasledujme príklad Nepoškvrnenej

vdp. Ľubomír Urbančok

8. decembra 2020 ✙ Cirkev ✙ Homília

Radostne plesám v Pánovi (*Introitus*), toto sú slová úvodného verša, milovaní bratia a sestry a verím, že aj postoj srdca každého jedného katolíka na celom svete, keď sa radujeme z oslavy a radostne plesáme z darov, ktoré obdržala naša Nebeská Matka, Panna Mária. Spájame sa tak s radosťou zástupcov našich predkov, ktorý si 8. decembra roku 1854 vypočuli z úst blahoslaveného pápeža Pia IX. vznešené slová dogmatického vyhlásenia pravdy viery o nepoškvrnenom počatí Panny Márie. V pápežskej Bule s názvom *Ineffabilis Deus* čítame nasledovné:

„Vyhlasujeme, oznamujeme a definujeme: učenie, že preblahoslavená Panna Mária v prvom okamihu svojho počatia bola jedinečným milostivým privilegiom všemohúceho Boha, s ohľadom na zásluhy Ježiša Krista, Spasiteľa ľudského pokolenia, uchránená od akejkoľvek poškvrny dedičného hriechu, je od Boha zjavené, a preto ho musia všetci veriaci pevne a stále veriť.“ [1]

„V Prítomnosti 54 kardinálov, 42 arcibiskupov a 92 biskupov, obrovského množstva zhromaždeného ľudu pred bazilikou svätého Petra, Kristov námestník Pius IX., zvolávajúc v modlitbe ducha Pravdy predniesol slová, v ktoré dúfali a verili mnohé generácie. Následne korunoval prekrásnu sochu Panny Márie úžasnou korunou. Nesený na tróne, s tiarou na hlave sa presunul ku vchodu svätopeterskej baziliky, aby prijal 2 synov svätého Františka, jeden mu odovzdáva ľalie, druhý ruže zhotovené zo striebra, ktoré pápež vďačne prijíma. Ľalie a ruže symbolizujú Máriinu čistotu a lásku, kým striebro je znakom jasu lásky a radosti celého sveta, z tej o ktorej hovorí verš, že je krásna ako mesiac.“ [2]

Keď dnes rozjímame o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie, máme pred očami jej biblický základ z knihy Genezis: *„Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozšliape hlavu a ty mu zraníš päť.“* (Gen 3,15)

Týmito slovami skrze Božskú inšpiráciu autor knihy Genezis prorocky ohlasuje, čo sa malo neskôr naplniť v Nepoškvrnenej panne, ktorá z rodu Dávidovho prišla, aby rozšliapala hlavu draka, skrze mimoriadne privilegium, ktoré jej udelil Boh vzhľadom na budúce zásluhy Ježiša Krista. Keď v tomto adventnom čase rozjímame o tom, ako nám Mária ukazuje na spôsob prežívania našej viery, tak si dnes uvedomujeme, že sme spolu s ňou pozvaní rozšliapávať aj my hlavu hada, toho, ktorý pokúša ľudstvo už od vekov, a zdá sa, že má dnes mimoriadne veľa hláv. [3]

Francúzsky historik Yves Chiron v životopise Pia IX. poznamenáva, že rok vyhlásenia dogmy o Nepoškvrnenom počatí patril medzi najkrajšie pápežove roky, hoci ako vieme z dejín, celý jeho pontifikát poznamenali neľahké časy – rozpad Pápežských štátov, ako aj postupne sa rozširujúci laicizmus, teda snaha

o vytvorenie úplne sekulárneho štátu, v ktorom by v duchu Francúzskej revolúcie nebolo miesto pre Boha. Keď sa pozrieme na vtedajšiu politickú situáciu v našich končinách, boli to pre vieru mimoriadne náročné časy. Po smrti Márie Terézie prebral žezlo jej syn Jozef II., ktorého škody na duchovnom živote sú badateľné s jej následkami dodnes. Až František Jozef I., ktorý sa stal cisárom od roku 1848, sa rozhodol napraviť vzťah monarchie medzi Cirkvou a štátom a obrátil sa na pápeža, ktorý sa tejto iniciatíve mimoriadne potešil. Nový konkordát bol podpísaný 18. augusta 1855. Následne pápež adresoval 17. marca 1856 encykliku *Singulari quidem*, v ktorej vyzýva na ostražitosť, zvlášť pred náboženským indiferentizmom. [4]

Keď uvažujeme nad spomínanými hlavami starovekého nepriateľa, hada, je ťažké nevidieť posolstvo zo strany Pia IX., ktorý obdaril Cirkev náukou o Nepoškvrnenej a poslal do našich končín inšpirovaný tým istým Duchom Svätým, zvlášťne posolstvo.

Pápež Pius IX., pôvodným menom Mastai Feretti, upozorňoval už našich predkov na neblahé následky skutočnosti, keď sa ľudia obrátia chrbtom k Bohu, vyznávajú princípy racionalizmu, ako aj zanedbávajú svoje náboženské povinnosti. Tiež ich vystríhal pred tým bludom, žeby bolo jedno, kto akú vieru vyznáva, a do akej cirkvi prináleží.

Obrátiť sa chrbtom k Bohu znamená sa obrátiť sám k sebe. „Ja“. To je to diabolské „*nebudem slúžiť*“. Urobím si „*podľa seba*“. Obrátiť sa chrbtom k Bohu, nezaujímať sa viac o Boha, prípadne mu vyhradzovať vymedzený priestor, to je miesto ťažkých, smrteľných hriechov. Nepoškvrnená Mária nám ukazuje, ako celý jej život bol zameraný na Boha, „*Nech sa mi stane podľa Tvojho slova.*“ Tak, ako v prípade Márie, život upriamený na Boha znamená život očistený od hriechu. Ona bola Nepoškvrnená, pretože celý jej život bol len o plnení Božej vôle.

Ako som to už naznačil, odvrátenie sa od Boha vedie k postupnému vzdialeniu sa od neho. Keď sledujeme dejiny Európy za posledných 20 rokov, vidíme že práve odvrátenie sa jej obyvateľov od Boha a priklonenie sa k dedičstvu Francúzskej revolúcie viedlo k Jeho popretiu. Mária svojím životom neustále upriameným na svojho Pána, bola v jeho dôsledku neustálym potvrdením jeho existencie. Keď žijeme v súlade s našou vierou, ktorú sa nehanbíme vyznávať, tak napomáhame celému nášmu okoliu, aby si kládol a hľadal odpovede na základné otázky ľudského jestvovania: Kým som? Kam spejem? Kto je Boh? Človek, ktorý sa odvrátil od Stvoriteľa, prestáva byť takýmto otáznikom pre svoje okolie.

Človek, ktorý je sústredený na svoje „ja“ a odvrátený od Boha i viery v neho, je napokon vedený k tomu, čo môžeme žiaľ dnes toľko pozorovať – k zvrátenosti ľudskej mysle, a následne zvrátenosti ľudského konania. Nepoškvrnená skrze svoje mimoriadne privilégium bola toho pravým opakom. Jej vzťah so Stvoriteľom ju viedol k správne mu vnímaniu sveta a následne aj konania. Človek koná podľa toho, ako poznáva. Pravda o Bohu a človeku je základom každého ľudského konania. Skutočnosť, že dnes sú spochybňované základné pravdy, ako napríklad kto je muž a kto je žena, poukazuje na to, že následkom dedičného hriechu boli zatemnené naše základné poznávacie fakulty a aj v pravdách poznateľných rozumom samotným sa môžeme bez pomoci viery mýliť.

Bratia a sestry!

Ak chceme rozšliapávať hlavu hada, k čomu sme všetci pozvaní, je potrebné nasledovať príklad Tej, ktorá bola k tomu pozvaná od počiatku Bohom. Preblahoslavená Mária nám ukazuje, že len náš hlboký vnútorný

život, v plnej odovzdanosti sa Bohu, vedie k víťazstvu nad odvekým nepriateľom v živote každého jedného z nás. Modlime sa preto spoločne s jedným z najväčších žiakov Nepoškvrnenej, sv. Maximiliánom Kolbe:

„Prajem ti, aby si sa čo najskôr a čo najdokonalejším spôsobom zmocnila mňa a ja teba; aby som bol naozaj čím skôr, neobmedzene, bez podmienok, úplne a nenávratne celý tvoj a ty moja. A napokon ti želám, aby si takto získala každé srdce, ktoré bije na tomto zemskom povrchu, na celom svete a to čím skôr, čím skôr...”

AMEN.

[1] DH 2803

[2] Dom Prosper Gueranger, The Liturgical Year, volume 1, p. 387

[3] Cfr. Mauro Piacenza, Omelia, 8 dicembre 2017, neuverejnené

[4] Chiron Yves, Pie IX., Pape moderne, Clovis, 1995

PODPORTE NÁS! Pomôže nám každé EURO! Spoločnými silami prebudíme svedomie Slovenska, bojujme za Vieru a hodnoty kresťanskej civilizácie. Bez Vás Christianitas.sk nezvládneme financovať. Ďakujeme!

Bankové spojenie: **SK776500000000020594299**

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/ak-chceme-rozsliapavat-hlavu-hada-nasledujme-priklad-neposkvrnenej/>